

خلق ابهام و دعوت به مذاکره

بررسی اظهارات سید کمال خرازی درباره احتمال تغییر دکتورین هسته‌ای ایران

گزارش بین الملل ۸-۹

آخرین قمار سوناک

چرا نخست‌وزیر بریتانیا خواستار برگزاری انتخاباتی شد که انتظار می‌رود بازنده آن باشد؟

هیچ کودکی چریک نیست

یادداشتی از علی ورامینی در نقد نوشته اخیر مرتضی مریدیهادر باره فلسطین

به سوی پارلمانتاریسم؟ بررسی همزمانی دوره جدید مجلس و دولت در گفت‌وگو با نمایندگان

باید از این شرایط عبور کنیم

رهبری در دیدار بشار اسد درباره حذف سوریه از معادلات منطقه به عنوان شیوه جدید غرب هشدار دادند

بامواضع علی لاریجانی و عبدالناصر همتی پس از ثبت نام در انتخابات و نامزدی سعید جلیلی شکل گرفت

تکرار مواجعه بر سر تحریم

درست در روزهایی که فکرمان مشغول این بود که چه سوره‌ای را برای برداختن انتخاب کنیم، خبر سقوط بالگرد سید ابراهیم رئیسی و به دنبال آن برگزاری زودهنگام انتخابات ریاست جمهوری، باعث شد تا تقریباً یک سال قبل از موعد پیشین، وزارت کشور روند ثبت نام نامزدهای انتخابات را آغاز کند و در نیمه اول خرداد، ۵ روز شلوغ در انتظار ساختمان مطرح خیابان فاطمی تهران باشد. طبق روال همیشگی و با پیشرفت تکنولوژی اخبار حضور نامزدها و متن سخنرانی ابتدایی آنها به سرعت مخابره شده و آنها که اهل سیاست هستند و یا هنوز تحولات برایشان جذابیت دارد، در سریع‌ترین زمان ممکن خبرها و اظهارات را متوجه می‌شوند. اما در کنار اخبار رسمی؛ حاشیه‌هایی شیرین و فرارغ از جهان سیاست وجود دارد که یا اصولاً در اخبار منتشر نمی‌شود یا اگر هم موارد نادری از آن انتشار یابد، از برخی متن‌ها بیشتر ویرال شده و بسیاری مخاطبان عادی هم جذابیت پیدا می‌کند. آنچه در زیر می‌خوانید، حاشیه‌هایی است که در روز اول ثبت نام در ستاد انتخابات وزارت کشور وجود داشت. زمانی که خبر آمد سعید جلیلی در راه وزارت کشور است؛ همه‌مه و انتظار برای حضور این چهره اصول‌گرا باعث شد تا بعد از ظهر روز اول کمی با هیجان همراه شود و این سوال بارها در بین خبرنگاران و عکاس‌ها به وجود بیاید که چه زمانی جلیلی وارد ساختمان خیابان فاطمی خواهد شد؟ در همین حین، گنده‌های چندفره که بین اصحاب رسانه شکل گرفت و بحث نقل خاطرات گذشته پیش آمد. وقتی که پله‌ها را نگاه کردم یاد سال ۹۲ افتادم که اکبر هاشمی‌رفسنجانی در آخرین روز وارد ستاد انتخابات شد و یکی از خاص‌ترین صحنه‌های ثبت نام در آن دوره را رقم زد. [بیشتر...](#)

شیرین تر از متن

حاشیه‌های دوروز نخست ثبت نام نامزدهای ریاست جمهوری

فرهاد فخرآبادی

یکی از اصطلاحات و گزاره‌هایی که از سوی همه جناح‌ها اعم از مقامات رسمی و طرفداران یا منتقدان شان زیاد استفاده می‌شود، «در کجای دنیا؟» است. در واقع، هر دو طرف آن اندازه اتفاقات عجیب و غریب و خلاف منطقی را از یکدیگر می‌بینند که گمان نمی‌کنند در هیچ کشوری چنین اتفاقاتی دیده شود؛ زیرا این رفتارها بغایت نامعقول و غیرمنطقی است، چرا چنین است؟ آیا مردم و مسئولان ما از عقلانیت کافی برخوردار نیستند که دست به چنین اقدامات عجیبی می‌زنند؟ پس کجاست آن هوش سرشار ایرانی مردم آگاه و فرهیخته؟ پاسخ این است که اگر در کشورهای دیگر هم شرایط زمینه‌ای ما را ایجاد کنند، تقریباً همین رفتارها را خواهند داشت. حدود دو دهه پیش معاون رئیس مجلس روسیه آمده بود ایران و با آقای حدادعادل به عنوان رئیس مجلس ملاقات کرد. وی تعجب کرد که چرا در ایران بنزین از آب ارزان‌تر است؟ رئیس مجلس ایران هم این را به عنوان نکته مهمی بیان کرد. در حالی که ایشان و همفکرانش در مجلس هفتم قیمت بنزین را لیتری صد تومان تثبیت کرده بودند و به عنوان «عیدی مجلس» به مردم فروختند. همان طور که در کشوری همچون ونزولا هم که شرایط سیاسی ایران مشابه را دارد، همین گونه به سرمایه ملت خود و انرژی آتش می‌زنند. حالا در ماجرای ثبت نام نامزدهای ریاست جمهوری، داد طرفداران حکومت درآمده که چرا این همه آدم فقط در روز اول ثبت نام کرده‌اند؟ «در کجای دنیا چنین است؟! پاسخ این است که در هیچ جا، شاید در جاهای معدودی چنین باشد. ولی این وضعیتی است که خودتان خواسته‌اید؟ در انتخابات مجلس گذشته حدود ۲۵ هزار نفر ثبت نام کردند و حدود ۱۵ هزار نفر (۵۰ برابر ظرفیت نمایندگان) هم تأیید شدند و همه اینها را نشانه رغبت مردم به انتخابات دانستید. اگر به همان نسبت هم این بار باشند، معقول است که حدود ۷۵ نفر نامزد و ۵۰ نفر هم تأیید شوند. [بیشتر...](#)

در کجای دنیا؟

سرمقاله

محمد جواد روح / سردبیر: گویی از دو جهان متفاوت هستند. میان این دو، همه چیز وجه نمادین دارد. از پرابرد (این نماد تمام عیار داخلی سازی) که سعید جلیلی با آن به ستاد انتخابات آمد تا پیام توتنیتری که علی لاریجانی شب قبل از ثبت نام منتشر کرد. یکی، خود را «شهید زنده» و ادامه‌دهنده دولت رئیسی می‌داند و آن دیگر، نزدیک‌ترین گزینه به تداوم دولت حسن روحانی محسوب می‌شود؛ همچنان که در مراسم بزرگداشت رئیس جمهور فقید در حسینیه بیت رهبری، شانه به شانه رئیس جمهور سابق نشسته بود. شعارها و گفتارهای دو طرف هم، مرزبندی آشکاری با هم دارد. یکی، داعیه‌دار انقلابی‌گری است و زمان کنونی را فرصتی برای نمایش توان و ظرفیت‌های داخلی و قدرت‌نمایی خارجی می‌انگارد. اما دیگری، صراحتاً از اولویت داشتن رفع تحریم‌ها، حل مسائل بین‌المللی و حتی استفاده از تجربه جهانی دیگر کشورها برای توقف تورم مزمن ۴۰ درصدی سال‌های اخیر می‌گوید. برای بازار هم تفاوت این دو، ملموس است. چنان که همان روز پنجشنبه و پس از نامزدی جلیلی، نرخ دلار در بازارهای مجازی بالا رفت و لایحه منتظر تأیید صلاحیت لاریجانی و پیروزی اوست تا از تب‌وتاب بیفتد. تفاوت‌های لاریجانی و جلیلی اما آشکارتر از اینهاست. گرچه هر دو، چهره‌هایی هستند که در تقسیم‌بندی کلان سیاسی در اردوگاه «اصولگرایان» تعریف می‌شوند؛ اما چه در گذشته و چه در حال، تفاوت و تمایز آنها بسیار بیش از اشتراکات آنها بوده است. [بیشتر...](#)

دو قطبی ۱۴۰۳

نامزدی علی لاریجانی و سعید جلیلی به کدام سناریو می‌انجامد؟

تکرار ۱۳۸۴ / تکرار ۱۳۹۲ / تکرار ۱۴۰۰

تحلیل سردبیر